Td 048_13b

Τώρα είναι Μάης κι άνοιξη, *μωρέ πράσινο είν’ το δεντρί*
Μήτρο καημένε Μήτρο, τώρα είν’ το καλοκαίρι
τώρα κι ο ξένος βούλεψε, *μωρέ πράσινο είν’ το δεντρί*
Μήτρο καημένε Μήτρο, στον τόπο του να πάει
νύχτα σελώνει τ’ άλογο, *όι μωρέ πράσινο είν’ το δεντρί*
Μήτρο καημένε Μήτρο, νύχτα το καλιβώνει
βάνει τα πέταλα χρυσά, *μωρέ πράσινο είν’ το δεντρί*
Μήτρο καημένε Μήτρο, και τα καρφιά ’σημένια
μωρέ, και τα καλιβοσφύρια του, *μωρέ πράσινο είν’ το δεντρί*
Μήτρο καημένε Μήτρο, χρυσό μαργαριτάρι.

Τώρα είναι Μάης κι άνοιξη τώρα είν’ το καλοκαίρι
τώρα κι ο ξένος βούλεψε στον τόπο του να πάει
νύχτα σελώνει τ’ άλογο νύχτα το καλιβώνει
βάνει τα πέταλα χρυσά και τα καρφιά ’σημένια
και τα καλιβοσφύρια του χρυσό μαργαριτάρι.